

РЕШЕНИЕ

№ 425

гр. София, 26.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10003** по описа за **2022** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 18.08.2022г. постановено по нахд №9750/2021г. на СРС, 6-състав, е отменено Наказателно постановление (НП) №22-007424 от 15.06.2021г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ (ДИТ) – С., с което на “ЕФ ЕНД БИ“ ЕООД ЕИК[ЕИК] и седалище [населено място] е наложена имуществена санкция от 3000лв. на основание чл.416, ал.5 от КТ вр. с чл.414, ал.3 от КТ за нарушение на чл.63, ал.2 от КТ.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“-С., с която моли да се отмени решението и вместо него да се постанови друго, с което да се потвърди НП. В жалбата се излага несъгласие с мотивите на СРС, че деянието, което е описано -не е осъществило посочения състав на нарушение на чл.63, ал.2 от КТ, а друг състав. Подчертава се, че състава на чл.63, ал.2 от КТ предполага сключен трудов договор като изпълнителното деяние се състои в допускането до работа на работника без да му е връчен екземпляр от договора. Твърди се, че не е спорно, че с работника Д. Б. има трудов договор от 10.05.2021г., а същият е допуснат на 11.05.2021г. в нарушение на КТ. Визира се, че с лицето е проведен и инструктаж, видно от служебна бележка №55

от 10.05.2021г., поради което се приемат твърденията на СРС за липса на трудов договор за необосновани. С оглед изложеното се моли да се уважи касационната жалба.

В съдебно заседание касаторът поддържа жалбата си, чрез юрк.С..

Ответникът –не се представлява и не изразява становище.

Представителят на СГП –прокурор дава заключение, че касационната жалба е основателна и предлага да се уважава.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, XIX касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуващото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна, тъй като не са налице наведените касационни основания.

Не е спорно, че СРС, за да отмени НП е достигнал до следните констатации: приел е от фактическа страна за безспорно, че на 11.05.21г. е направена проверка от инспектори по труда в ресторант „Н.“, находящ се в [населено място], стопанисван от дружеството, при което са констатирани нарушения, едно от които е, че на 11.05.21г. Д. Б. работещ като „сервитьор“ е допуснат до работа преди да му бъде връчен екземпляр от сключения трудов договор и копие от уведомлението за регистрация на трудовия договор -посочено в АУАН и в НП като нарушение на чл.63, ал.2 от КТ. За описаното нарушение с НП е наложена имуществена санкция от 3000лв. по чл.416, ал.5 вр. с чл.414, ал.3 от КТ.

От правна страна СРС е приел, че е спазена процедурата по съставяне на АУАН и НП. Посочено е, че АУАН и НП са издадени от надлежни органи съгласно представените заповеди №3-3-0058 от 11.02.2014г. и №ЧР-977 от 21.08.2017г. на ИД на ИА „ГИТ“, както и отговарят по съдържание и форма на чл.42 и чл.57 от ЗАНН.

По съществуващото на спора -СРС е приел, че от декларацията на Д. Б. е видно, че същият работи в обекта без сключен договор. С оглед изложеното е посочено, че е представен впоследствие трудов договор на 19.05.2021г. /сключен от 10.05.2021г./, както и уведомлението е от 11.05.2021г., подадено в НАП на тази дата в 16,37ч.. Визирано е, че в протокола за проверка е отразено, че договора е следствие от проверката, който извод е възприет от СРС, поради което неправилно е квалифицирано деянието, а е следвало същото да бъде "за допуснат работник, без сключен трудов договор" -нарушение по чл.63, ал.1 от КТ.

КАСАЦИОННИЯТ СЪСТАВ намира посочените изводи за правилни. Следвало е да се преценят събраните доказателства от административно-наказващият орган в тяхната съвкупност и обосновааност. За наличието на сключен трудов договор с дата от 10.05.2021г. е нямало никаква обективна следа. Подаването на уведомлението за сключен договор е след датата на проверката, поради което и преценена декларацията от Б. по време на същата - води до единствено логичния извод, че такъв договор от 10.05.2021г. не е бил сключен. Съответно, ако имаше- е следвало да бъде представен

по време на самата проверка и лицето да знае за последния и да го посочи. Следователно се касае за липсата на трудово-правни отношения към датата на проверката, поради което изводите на СРС са в съответствие с доказателства по преписката. На фона на изложеното е правилна и констатацията, че е неправилна правната квалификация на описаното деяние, което осъществява състава не по ал.2, а по ал.1 на чл.63 от КТ. Неправилната правна квалификация е основание за незаконосъобразност на НП и влече неговата отмяна, поради което решението на СРС е законосъобразно.

Следователно- касационната жалба е неоснователна и като такава не следва да се уважава. По възраженията в същата, че има инструктаж от 10.05.2021г. –в действителност е разписана декларация за това, приложена по делото, но същата е в противоречие с декларацията, подписана отново от Б., по време на проверката, където собствено ръчно лицето е отразило, че няма трудов договор, както и връчен екземпляр от него. С оглед изложеното - достоверността на датата върху декларацията за инструктаж – е компроментирана, за разлика от изявлението на лицето в декларацията пред проверяващите.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 18.08.2022г. постановено по нахд №9750/2021г. на СРС, 6-състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) №22-007424 от 15.06.2021г. издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ (ДИТ) – С., с което на “ЕФ ЕНД БИ“ ЕООД ЕИК[ЕИК] и седалище [населено място] е наложена имуществена санкция от 3000лв. на основание чл.416, ал.5 от КТ вр. с чл.414, ал.3 от КТ за нарушение на чл.63, ал.2 от КТ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.